

vermoedelijk voor de vervuiling van de beken in die buurt. De noordelijkste vindplaatsen liggen in Twente en naar het schijnt ontbreekt het insect in Drente.

Over de vliegtijd vond ik als vroegste datum 19 Mei 1918 te Winterswijk (J. KOORNNEEF), als laatste 2 Augustus 1916 te Breda (MAC GILLAVRY); de soort vliegt vooral in Juni en de eerste helft van Juli¹⁾.

Ter completering mogen nog de volgende gegevens dienen, welke voor het merendeel uit de vermelde literatuur zijn geput. *Osmylus fulvicephalus* Scop. is een bewoner van bergbeken en heldere bosbeken. Men vangt de imagines gewoonlijk onder tegen bladeren zittend boven beken, of wanneer ze van zulke plaatsen worden opgejaagd. De vlucht is fladderend en vrij onbeholpen. Volgens LESTAGE²⁾ en WESENBERG LUND³⁾ vliegen de imagines in de schemering. De langwerpige eieren worden naast elkaar in rijen van 2—12 stuks op bladeren of op stenen langs de beekoevers afgezet. Ze komen na ongeveer drie weken uit. De larven leven van andere insecten en waterdiertjes en zitten onder stenen of onder aangedreven hout en bladeren aan de beekoevers. Er is nogal strijd geweest of deze larven onder water, dan wel onder stenen boven de waterlijn leven. Beide plaatsen worden benut. Ze overwinteren daar eveneens in het 2e, soms in het 3e of laatste stadium. De pop ligt ook aan de oever in een dunne cocon tussen mos of onder stenen en wordt in April of Mei aangelegd. Popduur twee weken, maar de larve is ook deze tijd bezig met zich te verpoppen. Er schijnt maar één generatie per jaar te zijn.

Het voorkomen is zeer lokaal, maar ter plaatse kunnen de insecten algemeen zijn. De soort geniet in Europa een grote verspreiding, nl. van de Scandinavische landen enerzijds, tot Spanje, Griekenland en de Kaukasus anderzijds. Ook in Engeland op vele plaatsen gewoon, maar uit Schotland, behoudens een dubieuze vindplaats, niet bekend.

Paramaribo, Maart 1951.

¹⁾ KILLINGTON, F. J., 1936, A Monograph of the British Neuroptera, 1, (Ray Society London) vermeldt het verschijnen van *Osmylus fulvicephalus* in Engeland van April tot eind Augustus.

²⁾ LESTAGE, J. A., 1921, in ROUSSEAU, „Les Larves et Nymphes aquatiques des Insectes d'Europe”, 1, Bruxuelles.

³⁾ WESENBERG LUND, C., 1943, „Biologie der Süßwasserinsekten, Kopenhagen.

Veenmol op Duiveland. De polders van Schouwen en Duiveland hebben op een enkele uitzondering na geheel onder water gestaan tijdens het einde van de oorlog. Daarom is het misschien van belang mede te delen, dat op Duiveland bij het zogenaamde „Diepe Gat” op 31 Mei 1951 een Veenmol aangetroffen werd. Volgens een oude opgave is hij vroeger op Oosterland gevangen, dat op Duiveland en niet op Schouwen ligt, zoals in de literatuur opgegeven wordt. Voor mij was het merkwaardige dit dier in een kleistreek te vinden, aangezien hier om Amsterdam de veenmol speciaal op het veen voorkomt. In de IJpolder is (althans was) het een onbekend dier.

G. KRUSEMAN, Zeeburgerdijk 21, Amsterdam-O.